

Ders 48

LESSON 48

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Kral Davut ve Tanrı'nın Vaadi

KING DAVID AND GOD'S PROMISE

1. Samuel 18 – 2. Samuel 7

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun!

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Bugün **Peygamber Davut**'u öyküsünü okumaya devam ediyoruz. İki ders önce, Tanrı'nın, atandığı gün egemenlik sürmeye başlamamasına rağmen, Davut'u nasıl İsrail'in ikinci kralı olarak seçtiğini gördük. Tanrı, ilk kral Saul'u reddetti, çünkü Saul, Tanrı'nın isteğini yerine getirmek konusuna ilgisiz kaldı. Tanrı her şeye rağmen, şu sözleri ile Davut hakkında tanıklıkta bulundu: "İşay oğlu Davut'u gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar." (Elçilerin İşleri 13:22) Son dersimizde Davut'un, dev Golyat'ı, bir sapan, bir taş ve **yaşayan Tanrı'ya duyduğu sağlam iman** ile yenerek öldürdüğünü gördük. Şimdi Davut'un öyküsüne devam edelim ve Davut'un nasıl İsrail kralı olarak Saul'un yerine geçtiğini görelim.

Samuel'in ilk kitabında devam ediyoruz ve Kutsal Yazıların neler söylediğine kulak veriyoruz:

(1. Samuel 18) ⁶*Davut'un Filistli Golyat'ı öldürmesinden sonra askerler geri dönerken, İsrail'in bütün kentlerinden gelen kadınlar, tef ve çeşitli çalgılar çalarak, sevinçli ezgiler söyleyip oynayarak Kral Saul'u karşılamaya çıktılar.* ⁷*Bir yandan oynuyor, bir yandan da şu ezgiyi söylüyorlardı: "Saul binlercesini öldürdü, Davut ise on binlercesini."* ⁸*Bu sözlere gücenen Saul çok öfkeleni. "Davut'a on binlercesini, bana ise ancak binlercesini verdiler. Artık kral olmaktan başka onun ne eksiği kaldı ki?" diye düşündü.* ⁹*Böylece o günden sonra Sal, Davut'u kıskanmaya başladı.*

Böylece Kutsal Yazılar İsraililerin Davut'u ne kadar çok sevdiklerini ifade ederler. Ama İsraililer Davut'u ne kadar çok sevdilerse, Saul da Davut'tan o kadar çok nefret etti. **Kıskanlık Saul'un yüreğini doldurdu** ve onu öylesine güçlü bir şekilde kontrol etmeye başladı ki, Saul'un tek düşünebildiği Davut'tan kurtulması için ne yapması gerektiği oldu. Bu olayların sonucunda Davut kaçtı ve kendisine eşlik eden dört yüz İsraili adam ile birlikte çölde saklandı. Saul, Davut'u yakalamak ve öldürmek için gücünün yettiği her şeyi yaptı. Ancak yine de istediklerini yapmayı gerçekleştirmedi, çünkü Rab, Davut ile birlikteydi. Ama

Saul, Davut'a çok sıkıntı çekti. Sekiz uzun yıl boyunca Davut ve adamları öfkeli kral Saul'dan kaçmak zorunda kaldılar.

Ama Saul'un Davut'a karşı sergilediği kıskançlık ve öfke Davut'un Saul'dan nefret etmesine neden olmadı. Davut kendisini öldürmeye çalışan bir adam olan Saul'dan neden nefret etmedi? Davut, Saul'dan nefret edemedi, çünkü **Davut, güneşini hem iyilerin hem de kötülerin üzerine doğmasına izin veren Tanrı ile birlikte yürüdü.** Kutsal Yazılar bu konu hakkında şunları yazarlar:

“Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'ya tanır. Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımaz, çünkü Tanrı sevgidir. Biz ise seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. ‘Tanrı'yı seviyorum’ deyip de, kardeşinden nefret eden Tanrı'yı sevmez.” (1. Yuhanna 4:7, 8, 19, 20)

Saul ve Davut arasında olup biten her şeyi okumak için yeterli zamana sahip değiliz, ama bir öyküye bakmak istiyoruz ve **Davut'un alçakgönüllülüğünü ve sevgisini** gözlemlemeyi arzu ediyoruz. Kutsal Yazılar, Samuel'in ilk kitabının dördüncü bölümünde şunları yazar:

(1.Samuel 24) ¹Saul Filistlileri kovalamaktan dönünce, Davut'un Eyh-Gedi Çölü'nde olduğu haberini aldı.² **Saul, Davut ile adamlarını Dağ Keçisi Kayalığı dolaylarında arayıp bulmak için, bütün İsrail'den üç bin seçme asker alıp yola çıktı.** ³Yolda koyun ağullarına rastladı. Yakında bir mağara da vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davut ile adamları bu mağaranın en iç bölümünde kalıyorlardı.

⁴Adamları Davut'a, 'İşte Rabbin sana, dilediğini yapabilmen için düşmanını eline teslim edeceğim gün bu gündür' dediler. **Davut kalkıp Saul'un cüppesinin eteğinden gizlice bir parça kesti.** ⁵Ama sonradan Saul'un eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu. ⁶Adamlarına, 'Efendime, Rabbin mesh ettiği kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan ve ona el kaldırmaktan Rab beni uzak tutsun' dedi. 'Çünkü o, Rabbin mesh ettiği kişidir'. ⁷Davut bu sözleri ile adamlarını engelledi ve Saul'a saldırılarına izin vermedi. Saul mağaradan çıkıp yoluna koyuldu.

⁸O zaman Davut da mağaradan çıktı. Saul'a, 'Efendim kral!' diye seslendi. Saul, arkasına bakınca Saul eğilip yüz üstü yere kapandı. ⁹Davut sana kötülük yapmak istiyor' diyen kişilerin sözlerini neden önemsiyorsun?' dedi. ¹⁰Bugün Rabbin, mağarada seni elime nasıl teslim ettiğini gözlerin ile görüyorsun. Bazıları seni öldürmemi istedi. Ama ben seni esirgeyip, 'Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o Rabbin mesh ettiği kişidir' dedim. ¹¹Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimdeki şu parçaya bak! Evet, bak! Cüppenden bir parça kestim, ama seni öldürmedim. Bundan ötürü içimde kötülük ve baş kaldırma düşüncesi olmadığını iyice bilesin. Sana kötülük yapmadığım halde sen beni öldürmeye çalışıyorsun. ¹²Rab aramızda yargıç olsun ve benim öcümü senden O alsın. Ama ben elimi sana karşı kaldırmayacağım. ¹³Eskilerin şu, 'Kötülük kötü kişilerden gelir' deyişi uyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır.¹⁴ İsrail kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölü bir köpek mi? Bir pire mi? ¹⁵Rab yargıç olsun ve hangimizin haklı olduğuna O karar versin. Rab davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın.

¹⁶Davut söylediklerini bitirince, Saul, 'Davut oğlum, bu senin sesin mi?' diye sordu ve hiçkırı hiçkırı ağlamaya başladı. ¹⁷Sonra, 'Sen benden daha doğru bir adamsın' dedi, 'Sana kötülük yaptığım halde sen bana iyilik ile karşılık verdin. ¹⁸Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: Rab beni eline teslim ettiği halde beni öldürmedin. ¹⁹Düşmanını yakalayan biri onu güvenlik içinde salıverir mi? Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık Rab de seni iyilik ile

ödüllendirsin. ²⁰Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrail krallığı senin egemenliğinin altında sürecek.

Bu olaydan sonra Saul eve döndü, ama çok geçmeden kıskançlık yüreğini tekrar ele geçirdi ve tekrar çöle giderek Davut'un peşine düşmesi için onu tahrik etti. Saul, bu tutumunu sekiz yıl boyunca sürdürdü, bu tutumunun tek nedeni, **kıskançlıktı!** Yine de, her seferinde Tanrı Davut'u Saul'un elinden kurtardı. Saul, sonunda ektiği kötülükleri biçti. Şimdi kitabın otuz birinci bölümünde yazılı olanlara kulak verin. Kutsal Yazılar şöyle der:

(1. Samuel 31) ¹Filistliler İsraililer ile savaşa tutuştular. İsraililer, Filistlilerin önünden kaçtılar. Bir çoğu Gilboa Dağı'nda ölüp yere serildi. ²Filistliler Saul ile oğullarının ardına düştüler. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı ve Malkișua'yı yakalayıp öldürdüler. ³Saul'un çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve ağır yaralandı. ⁴Saul, silahını taşıyan adama, 'Kılıcını çek de bana sapla' dedi, 'Yoksa bu sünnetsizler gelip bana kılıç saplayacak ve benim ile alay edecekler.' Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine **Saul, kılıcını çekip kendini kılıcının üzerine attı.**

O gün Saul ve üç oğlu öldüler. Daha sonraki bölümlerde Kutsal Yazılar, **Tanrı'nın İsrail krallığını nasıl Davut'a verdiğini** anlatırlar. Davut, doğruluğu seven ve kötülükten nefret eden adil bir kraldı. Davut, Rab Tanrı'yı tüm yüreği ile sevdi. Tanrı'nın Sözü ve Tanrı'nın yüceliği Davut'un öncelikli düşünceleriydiler. Bu nedenle Davut, İsrail üzerinde egemenlik sürmeye başladığı zaman, yapmak istediği ilk şey, Buluşma Çadırını (Tapınağı) ve antlaşma sandığını Yeruşalim'e getirmek oldu. Davut, tapınma çadırını ve kurban sunağını Yeruşalim'e getirmek istiyordu, çünkü Yeruşalim İsrail'in başkenti olmuştu.

Davut, tapınma çadırını Yeruşalim'e getirdikten sonra Kutsal Yazılar onun Rabin adını onurlandırmak için nasıl güzel bir tapınak inşa etmeyi planladığı hakkında yazarlar. Davut, antlaşma sandığının içine konabileceği ve günahkarların günahı örten kurbanları Tanrı'ya sunabilmeleri için bir tapınak inşa etmek istedi. Ama buna rağmen Rab Davut'a, Tanrı için bir ev inşa edecek olan kişinin Davut olmayacağını ve Tanrı'nın onun için bir ev inşa edeceğini, yani **sonsuzaya kadar sürecek olan bir zürriyet** oluşturacağını söyledi. Tanrı, Davut'a şöyle dedi:

(2. Samuel 7) ¹²"Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. ¹³Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim. ¹⁴Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Kötülük yapınca onu insanların değneği ile, insanların vuruşları ile yola getireceğim. ¹⁶**Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir.**"

Tanrı'nın o gün Kral Davut ile yaptığı antlaşmanın ne olduğunu anlıyor musunuz? Bu antlaşma, insan kavrayışını aşan müthiş bir vaatti. Tanrı, Davut'a şunu vaat etti: "**Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza ek sürecektir.**"

Nasıl? Davut'un krallığı nasıl **sonsuzaya kadar** sürecekti? Böyle bir şey nasıl mümkün olabilirdi? Bu sorunun yanıtı şudur: Tanrı, Davut'a **soyundan gelecek birinin** sonsuza dek sürecek bir yönetim bina edeceğini vaat etti. Gökyüzünde ve yeryüzünde sonsuza kadar egemenlik sürme yetkisini alacak olan bir İnsan, Davut'un kraliyet ailesinden dünyaya gelecekti. Ve bu Kişi, kralların Kralı, rablerin Rabbi ve Esenlik Prensi olarak anılacaktı. Davut'un döneminden yüzlerce yıl sonra ve krallar Kralı'nın doğumundan yaklaşık yedi yüz yıl önce, peygamber Yeşaya şu sözleri kaleme almıştı:

“Çünkü bize bir çocuk doğacak, bize bir oğul verilecek. **Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi** olacak. Davut’un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. **Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak.** Egemenliğini adalet ile ve doğruluk ile kuracak. Ve egemenliği sonsuza dek sürecek. Her Şeye Egemen Rabbin gayreti bunu sağlayacak.” (Yeşaya 9:6, 7)

Davut’un soyu arasında sonsuz bir yönetim kurma yetkisinin kime verildiğini biliyor musunuz? Adem’in çocuklarını Yargı Günü’nde yargılayacak ve sonsuza kadar egemenlik sürecek olanın kim olduğunu biliyor musunuz? Evet, bu Kişi, Davut’un soyuna ait olan bir bakireden doğan, **göklerin Kralı, yüce Kurtarıcıdır.** Kutsal Yazılar, bu kitap ile ilgili olarak şunları yazarlar: “**Bunun için de Tanrı O’nu pek çok yükseltti ve O’na her adın üstünde olan adı bağışladı.**” (Filipililer 2:9)

Davut, Tanrı’nın Kurtarıcısını, kendi ailesinin soyundan göndereceği hakkındaki planı anladığı zaman, diz çöktü ve şu sözler ile Rabbe tapındı:

(1. Samuel 7)¹⁸ **‘Ey Egemen Rab, ben kimim ki, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin?’** ¹⁹**Ey Egemen Rab, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Ey Egemen Rab, insanlar ile hep böyle mi ilgilenirsin?** ²²**Yücesin, ey Egemen Rab! Bir benzerin yok, senden başka Tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımız ile duyduk.** ²⁸ **Ey Egemen Rab, sen Tanrı’sın! Sözlerin gerçektir ve kuluna bu iyi sözü verdin.** ²⁹**Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamanı diliyorum. Çünkü, ey Egemen Rab, sen böyle söz verdin ve kulunun soyu senin kutsaman ile sonsuza dek kutlu kılınacak.**”

İşte Davut soyundan gelecek olan **Kral** ile ilgili vaadi için Rab Tanrı’ya böyle teşekkür etti. Kutsal Yazıları bilen sizler, Tanrı’nın bu vaadin bir kısmını daha önceden zaten yerine getirmiş olduğundan haberdarsınızdır. Çünkü, Müjde’de (*İncil’de*) Davut’un döneminden bin yıl sonra, Tanrı’nın Davut’un, babasının sürüsünü güttüğü yerde, Beytlehem’in bazı tepelerinde sürülerini güden bazı çobanlara bir melek gönderdiğini okuduk. Rabbin meleği, çobanlara şöyle dedi: “**Size bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davut’un kentinde, bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih’tir.**” (Luka 2: 10,11) evet, Tanrı’nın, Davut’un zürriyeti aracılığı ile göndermeyi vaat ettiği **Kral** doğdu. Bu Kral, şu anda geri dönmüştür ve göklerde, dünyayı adalet ile yargılamak için geri döneceği o korkunç ve görkemli günün gelmesini bekliyor. O gün geldiği zaman, herkes Tanrı’nın Davut’a, **sonsuz krallığı** ile ilgili verdiği vaadin gerçek olduğunu bilecektir. O gün şöyle denecek: “**Dünyanın egemenliği Rabbimizin ve Mesihinin oldu. O, sonsuzlara dek egemenlik sürecek.**” (Vahiy 11:15)

Bugün dersimizi burada bitirmemiz gerekiyor. Dinlediğiniz için teşekkürler. Bir sonraki programımızda, eğer Tanrı isterse, Kral Davut’un öyküsüne devam edeceğiz ve kulaklarımızı sızlatacak bir olay hakkında bilgi edineceğiz. Dinlediğiniz için teşekkürler...

Tanrı sizi bereketlesin. Bugün sizlerden ayrılırken, sizi Kutsal Yazılardaki şu ayet ile başa bırakıyoruz:

“**Tanrı’nun zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! Her şeyin kaynağı O’dur: her şey O’nun aracılığı ile ve O’nun için var oldu. O’na sonsuza dek yücelik olsun. Amin!**” (Romalılar 11:33, 36)